

РЕШЕНИЕ

№ 6279

гр. София, 22.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА Г. НЕСТОРОВА
като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110120668 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I, чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на „П.“ ООД, с която са предявени срещу „А.“ ЕООД искове с правна квалификация чл. 79 ЗЗД вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата общо в размер на 30 784,65 лв., представляваща дължима, но незаплатена цена по договори за доставка на сладкарски изделия, във връзка с което са издадени следните фактури: Фактура № ../28.09.2020г., Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г., Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../15.09.2021г. и Фактура № ../21.09.2021 г., както и иск правна квалификация чл. 309а ТЗ вр. чл. 86 ЗЗД за

осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 2073,81 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху сбора от лихвите върху всяка фактура за периода от 01.10.2020г. до 15.04.2022г.

Ищецът твърди, че между него и ответника са били налице търговски отношения по силата, на които „П.“ ООД регулярно е произвеждало и доставяло на „А.“ ЕООД сладкарски изделия, като плащанията във връзка с осъществяваните доставки са се извършвали поначало по банков път, като за всяка отделна продажба е издавана и съответно получавана от ответника фактура с подробно описание по вид и количество на закупените изделия. Сочи, че ответникът не бил направил възражение или

рекламация във връзка с доставените стоки. Твърди, че заявките били обичайно правени в устна форма по телефон лично от управителя на ответното търговско дружество или от съответния готвач в ресторанта към хотела, до който се доставя. Посочва, че доставките са били извършвани до два търговски обекта на ответника – до хотел „П.О.“ в гр.

Н. и до хотел „Г.Х.О.“ в комплекс С., като транспортирането им било осигурено от ищеца посредством следните хладилни автомобили: с рег. № .; .; .. Посочва, че за доставките до хотел „П.О.“ са били подписани стокови разписки под номер .; № . и № . и съответно издадени следните фактури: Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г.; Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../15.09.2021г., а за доставките до хотел „Г.Х.О.“ са били подписани стокови разписки под номер .; . и са издадени следните фактури: Фактура №

../28.09.2020г.; Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г.; Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../21.09.2021г. Твърди, че длъжникът многократно бил канен да заплати просрочените фактури извънсъдебно чрез обаждания и имейли, но той не плащал задълженията си. Счита, че е изпълнил задълженията си по договора, като ответникът е приел всяка една от доставките с оглед подписването на издадените фактури, но не е последвало плащане, поради което претендира цената на доставените изделия, както и обезщетение за забава по всяка фактура.

Ответникът не е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК и не се е явил в проведеното на 23.03.2023г. съдебно заседание, за което е бил редовно призован, без да сочи уважителни причини за това и без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, въпреки че с разпореждане от 15.09.2022г. и с определението по чл. 140 ГПК от 17.01.2023г. са му съобщени последиците от тези процесуални бездействия.

Съдът като взе предвид посочените обстоятелства и като съобрази изричното искане на ищеца за постановяване на неprisъствено решение срещу ответника, както и че от представените с исковата молба доказателства се установява вероятната основателност на предявените искове, намира, че са налице предпоставките на чл. 238, ал. 1 ГПК и чл. 239 ГПК за постановяване на неprisъствено решение срещу ответника.

В полза на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат присъдени и претендираните и направени разноси за исковото производство в размер на 4314,34 лв., от които 1314,34 лв. – държавна такса и 3000 лв. – платено адвокатско възнаграждение, както и направените в производството по обезпечаване на бъдещи искове, по което е образувано гр.д. № ../2022г. по описа на РС-Б. (предявени в настоящото производство) разноси в размер на 1140 лв., от които 40 лв. – държавна такса и 1100 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 238 ал. 1 ГПК и чл. 239 ГПК, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.“ ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С. да заплати на „П.“ ООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Ш.“ № 19 на основание чл. 79 ЗЗД вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ сумата общо в размер на 30 784,65 лв., представляваща дължима, но незаплатена цена по договори за доставка на сладкарски изделия, във връзка с което са издадени следните фактури: Фактура № ../28.09.2020г., Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../31.07.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г.; Фактура № ../15.08.2021г., Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../31.08.2021г.; Фактура № ../15.09.2021г. и Фактура № ../21.09.2021 г., на основание чл. 309а ТЗ вр. чл. 86 ЗЗД сумата от 2073,81 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху сбора от лихвите върху всяка фактура за периода от 01.10.2020г. до 15.04.2022г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 4314,34 лв., представляваща разноси за исковото производство и сумата от 1140 лв., представляваща разноси в производството по обезпечаване на бъдещи искове, по което е образувано гр.д. № ../2022г. по описа на РС-Б..

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____